

POSTANOWIENIE

25 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Roman Trzaskowski

SSN Agnieszka Piotrowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 25 lipca 2023 r. w Warszawie,
zażalenia Z.D.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Zamościu

z 11 sierpnia 2022 r., I WSC 7/22,

w sprawie z wniosku Z.D.

z udziałem Gminy Księżopol, P.C., A.P., D.D. i A.K.

o zasiedzenie,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Zamościu postanowieniem z dnia 11 sierpnia 2022 r. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawcy Z.D. od postanowienia tego Sądu z dnia 28 kwietnia 2022 r. Wskazał, że skarga złożona na piśmie w formacie jednej strony, nie spełnia wszystkich wymagań konstrukcyjnych przewidzianych w art. 398⁴ k.p.c.

W zażaleniu na postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej wnioskodawca zarzucił naruszenie art. 398⁶ § 1 k.p.c. oraz naruszenie art. 398⁶ § 1 k.p.c. w zw. z art. 398⁴ § 3 i art. 126 § 1 k.p.c. Wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Zamościu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wnioskodawca wniósł skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w Zamościu z dnia 28 kwietnia 2022 r. w ostatnim dniu terminu ustawowego (data nadania przesyłki pocztowej w dniu 8 sierpnia 2022 r.). Złożona przez wnioskodawcę skarga kasacyjna składa się z jednej strony, na której spośród tzw. konstrukcyjnych wymogów skargi kasacyjnej zawarto wyłącznie oznaczenie zaskarżonego postanowienia ze wskazaniem, że zostało zaskarżone w całości. Nie budzi zatem wątpliwości, że skarga kasacyjna nie spełniała pozostałych wymogów określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c.

Zażalenie kwestionujące istnienie podstaw do odrzucenia skargi kasacyjnej zostało oparte o twierdzenie skarżącego, że skarga kasacyjna została złożona w formie jednej strony tego pisma wobec oczywistej omyłki, na co wskazuje oznaczenie jej numerem 1 i z tego względu wadliwa była ocena Sądu Okręgowego, że skarga nie spełnia wszystkich wymogów konstrukcyjnych. W zażaleniu skarżący powołał orzeczenia Sądu Najwyższego, w których przyjęto, że ogląd złożonego pisma może wskazywać, że brak w nim kolejnych stron stanowi brak o charakterze fizycznym, a nie brak wynikający z niezamieszczenia w treści skargi wszystkich stawionych jej wymogów, co nie uzasadnia zastosowania rygoru w postaci odrzucenia skargi.

Powyższe stanowisko prezentowane w judykaturze opiera się jednak o założenie, że kwestia spełnienia przez skargę kasacyjną wymogów przewidzianych dla tego środka prawnego podlega każdorazowo indywidualnej ocenie. Stwierdzenie, że skarżący złożył skargę kasacyjną z brakami o charakterze fizycznym np. w wyniku oczywistej omyłki, na co wskazywano w zażaleniu, wymaga uwzględnienia szeregu okoliczności dotyczących w szczególności sposobu wniesienia skargi, terminu oraz czynności podejmowanych przez skarżącego po złożeniu skargi. Wbrew stanowisku skarżącego oznaczenie jedynej strony wniesionej skargi kasacyjnej numerem 1 nie jest wystarczające dla stwierdzenia, że z tego względu jest oczywiste, iż skarga została złożona jedynie w części z powodu omyłki.

Skarżący nie dołączył do zażalenia brakującej części skargi i w żaden inny sposób nie uprawdopodobnił, że w chwili wniesienia skargi, co miało miejsce

w ostatnim dniu ustawowego terminu do jej wniesienia, skarga była kompletna. Skarżący nie twierdził nawet, że przesyłka pocztowa zawierająca skargę kasacyjną zawierała także brakujące strony skargi, a rozmiar koperty zawierającej skargę kasacyjną (k.174) jednoznacznie nie wskazuje na jej obszerną zawartość i możliwość zagubienia części przesyłki po jej nadaniu. Skarżący wskazując na niekompletność skargi będącą wynikiem omyłki, nie wyjaśnił też z jakich powodów nie złożył w sądzie brakującej części skargi kasacyjnej przed jej odrzuceniem przez Sąd Okręgowy, skoro podnosi, że skargi nie złożono w całości na skutek oczywistej omyłki, a pomiędzy złożeniem skargi i jej odrzuceniem upłynął blisko miesiąc. Przytoczone wyżej okoliczności, odbiegające od sytuacji, w których w judykaturze przyjmowano, że miał miejsce brak skargi wyłącznie o charakterze fizycznym, nie dają podstaw do stwierdzenia, że skarga kasacyjna wnioskodawcy był dotknięta wyłącznie tego rodzaju brakami.

Z tych względów zażalenie było pozbawione uzasadnionych podstaw i podlegało oddaleniu na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.

sp

(r.g.)